

ירושלים
מלחמת הברווזים

כפי שנוכחו השבוע, לא היתה המועצה לבקורת סרטים ומחזות המכשול היחיד שעמד בפני הרקדנים הסגולים (העולם הזה 1271). לקראת הצגת הלהקה באולם קולנוע אדיסון בירושלים התברר, שגם לגוררי קרוא יש כה לומר בענייני אמנות.

כבר ביום שהופיעו בירושלים המודעות שבישרו את הופעת הלהקה הסגולים, התייחסו להם השמועה בין בחורי הישיבות ב-מאה שערים, שבגלל הופעות העירום יש להתכונן להפגנה רבתי לפני אולם הקולנוע. האמרגנים, שחששו מן האיום של נטורי-קרוא יותר משחששו לפני כן מן הצנזורה, יצאו מיד להתקפה, הפיצו שמר-עהנגדות שבהצגה הירושלמית יופיעו רקדניות בלבוש מלא ומוסרי. יחד עם זאת, כדי לא להבריח את הקהל הירושלמי להצגות הבלתי-מצונזרות בשאר חלקי ה-ארץ, לא נתנו לשמועות אלה גושפנקא מומבית בוררה.

במשך יום שלם הייתה השאלה הגור-לית: "חשופות או לא חשופות?" הנושא המרכזי בכל הטרקלינים הירושלמיים — כמו שהיתה השאלה: "הפגנה או לא הפגנה?" הנושא המרכזי בכל הישיבות של מאה-שערים. המיסטרין שאסף את התשר-בה לשתי השאלות, לא זו בלבד שלא מנע מקהל חובבי המחול המקומיים לזרום בהמוניהם לאולם אדיסון, אלא אף הגביר אותם, על ידי תוספת של פלוגת שוטרים וקהל סקרנים סתם, שהצטופף על המיד-רכה בחוץ, קופא מקור.

למרות הדריכות התברר, עם עלות ה-בסך, ששני הצדדים הכיבו, ומלחמת ה-שמועות לא היתה אלא מלחמת ברוחיים. נטורי-קרוא לא ערכו את ההפגנה, והרק-דניות לא כיסו את מערומיהן. התוצאה היחידה: כמה עצבים מרוטים אצל קציני-המשטרה, שהיו אתראים לסדר.

התיישבות
מן הכפר לעיר

ויכוחים נוקבים מתנהלים בשמועות האחר-רוניים בקיבוץ-ספר של פועלי אגודת-ישראל, שעלבים. מאז היחסו ועלייתו על הקרקע כקיבוץ-מישלט מול לטרון לפני 11 שנה, לא ידע המשק משובר כזה.

הויכוח החל דווקא כאשר בשנה האחרונה החל המשק, סבבל קשות משך שנים, להת-בסס מבחינה כלכלית.

בני שעלבים, רובים צעירים יוצאי תנועת הנוער של פא"י עזרא, החלו תובעים את הפיכת המשק מקיבוץ למשק שיתופי. דרי-שה זו הלכה וגברה ככל שרבו הגשואין במקום. התובעים הצביעו על ישוב אחר של פא"י, יסודות, משק מבוסס לכל הדעות, שהפך לאחרונה מקיבוץ למשק שיתופי.

אסיפה כללית שהתקיימה בנושא זה, הח-ליטה להצביע ולחסל בכך את הויכוח שהחל ניתן אותו בסדרי המשק ובהרגשת חב-ריו. תוצאות ההצבעה הוכיחו כי הרוב, אף שהיה רוב קטן, רוצה בהמשך המצב הנוכ-חי. לא נותר למיעוט אלא להסיק מסקנות. השבוע התברר שאכן הם עשו זאת. ששה זוגות, מראשוני המיישבים, כבר יצאו את המשק ופנו איש לדרכו. מספר דומה עדיין מהסס.

דרכי חיים
טבעת לאצבע משולשת

לבן-ציון יעקובוף (16), כמעט ולא היו חברים. אך היה לו ידיו אחד אותו העריץ כאליל. היה זה אפרים גילרדי (20), שכנו של בן-ציון במושבה הרצליה.

בוקר אחד הגיע אפרים לביתו של בן-ציון, הציע לו לנסוע עמו לתל-אביב. "אבל אם אתה רוצה שהיה לנו כסף", הסביר לו, "או אתה צריך, לסחוב" משהו מהבית ונמכרו אותו בתל-אביב".

לא היה כמעט דבר שבן-ציון לא עשה עבור ידידו הגדול ולכן, גם במקרה זה לא חשב פעמיים. הוא נכנס לחדר הוריו, הו-ציא מתוך קופסת-פז שהיתה בארון הבג-דים, טבעת פלטינה משובצת יהלומים. שהיה היה 500 לירות. הוא מסרה לידידו ושניהם עלו לתל-אביב.

יהלומי זכוכית. הוצעו הראשון ב-בואם לתל-אביב, היה לנסות למכור את ה-טבעת בשוקי-הפלטינה שליוו הוואר. אולם לא נמצא לה קונה. בלידת-בריה ענדה אפ-רים על אצבעו, והשניים פנו לשפת-הים.

עד שעות-הצהריים המאוחרות בילה בן-ציון על חשבון ידידו באולמות הביליארד והטירים. לאחר מכן קנו קילו אגסים ופנו ליפו, הגיעו עד לשטח הגדול. ערבו של אותו יום מצא אותם מטיילים מעל הגמל. "רגע אחר", נזכר פתאום בן-ציון. "איפה הטבעת?" הוא הסתכל על אצבעו של אפ-רים — הטבעת לא היתה שם. "אני באמת לא יודע", גימגם אפרים. "בטח היתה גדר-לה מדי ונפלה מהאצבע בלי שהרגשתי". לפתע הרים אפרים שתי חתיכות נוצ-צות. "אלו בטח היהלומים של הטבעת", אמר לבן-ציון. "תשמור לפחות עליהם". בן-ציון צרר את השברים הנוצצים בכיסו ו-שניהם חזרו הביתה.

רק למחרת, כאשר ניגש עם שתי האבנים לצורך, התברר לו כי היו אלה רסיסי זכר-כית פשוטים.

כמה שווה טבעת? בועם ניגש מיד לידידו, קבל בפניו על שרימהו. "אין דבר", עוודו אפרים, "תיקח היום עוד טבעת ו-נבלה יפה".

גם הפעם לא היסס בן-ציון. הוא התגנב לארון, הוציא טבעת שניה, בעלת ערך דומה. אלא שהפעם החליט להיות עצמאי. מיד כשהגיעו לתל-אביב, בשעות הערב, נסרר בן-ציון מיידיו ופנה לכיכר-מוגרבני כשבכיסו הטבעת וחצי לירה. הפעם הרגיש כי אין לו כבר צורך במורה-דרך. הוא למד מספיק.

כשהגיע לכיכר ההומה, הבחין בשתי פרו-צות שהמתין בפניה. הוא ניגש לאחת מהן, הציע לה עיסקה: לקנות את סחור-תה במחיר הטבעת.

"תן לי לראות אותה", ביקשה. "נראה אם זה כדאי". ללא חשש הושיט בן-ציון את הטבעת. "היא לא שוה הרבה", הפלי-טה בביטול כשהיא ממשכה לבחון את העדי היקר. "אני לא מסכימה".

באותו רגע התקצבו סביבה כמה סרסור-רים, דרשו מבן-ציון להסתלק מיד. "בסדר", השיב נפחד, "אבל הטבעת שלי אצלה. שתחזיר לי ואני אסתלק". אך איש לא שעה לתחינתו. "תסתלק מכאן לפני שנשבור לך את הראש!" הרעים עליו ברנש מגודל. בן-ציון נשא רגליו, החל מחפש שו-טר. הוא לא מצא אותו ומשחזר לא מצא לא את הפרוצה ולא את סרסוריה.

התחנה הסופית. היומנאי בתחנת-הרצליה רשם את תלונתו והמשטרה דאגה לעצור לחקירה את המעורבים בפרשה. אפ-רים הודה כי לקח את הטבעת. אך טען כי החזירה לבן-ציון. ואילו הפרוצה הכחי-שה כל קשר לפרשה. טענה כי איננה מכי-רה כלל את המתלונן. אך המשטרה לא ויתרה, היא פתחה תיקים נגד השניים, השאירה את אפרים במעצר.

את דינם של הנאשמים תצטרך לפסוק שופטת השלום, הדסה בן-ציון, אך בינ-תיים יושב בן-ציון בביתו וסופר את ליקחו המר. הטבעת — לא נמצאו עד היום.

הווי

המוציא לחם מן השרץ: בתל-אביב, הוגשו לבית-משפט-השלום גליונות אישום נגד מספר בעלי מאפי'ת, מאחר ובמבצע מיוחד נתללו בלחם שאפו קורני עכבישי, מקקים, תולעים, חלודה, חיפור שיות-קמת, חוטים ושמן מכונות. . .

האמת, כי האמת ורק האמת: באשקלון, כאשר הובא יוסף פשיצקי בפני שופט-השלום באמנת העלכת פקח בכינוי זה "פישש", הסביר השופט כי: "ביטי זה איננו מהנה עלבון, במידה ואפשר להו-כיה כי האדם שכונה כך, הוא אומנם כזה". . . קול **דאבריו**: בנחלת שבעה, נשלחה הודעה ממשרד הפנים לגברת אלקה פרנקל, בה הודיעו לה כי שמה נכלל בפנקס הבוחרים לכנסת הבאה, למרות שנפטרה לפני 18 שנה. . .

בטחונים: במצפה-רמון, לאחר שה-משטרה ערכה חיפוש בביתו של תושב ה-מקום וגילתה מספר רב של רובים וכדור-רים שונים, המוחזקים ללא רשיון, טען התושב כי הוא חובב נשק. . .

האנטי-שוויצר: בלוד נמלט חתיל המכונה "שפיץ" מתוך הסל בו התכונן בעליו להטיסו לשתיין, אילץ את שוטריה-מכס לפתוח ברדיפה דראמטית אחריה, נתפס, לאחר שטרט את ידי רודפיו, והוכנס לסל-צינוק שננעל. . .

ברדיג: בבאר-שבע, הת-פלאו התושבים לשמוע, כי בנחל באר-שבע נתגלו דגים, מאחר ונחל זה היה ידוע כריק מדגה, גילו, מאחר יותר, כי הדגים הושלכו לנחל על-ידי סניף תנובה במקום, שלא הצליחה לשוקם.

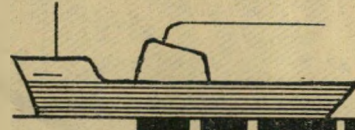
ה טורקיה
מזה חופסוק

תיוור מאורגן לטורקיה וקפריסין

במשך 12 יום
כולל 4 ימים באיסטנבול
בלוי וסיוור באיזמיר.
סיוור בקפריסין.

החל מ-209 ל"י + 66 דולר
מתוך ההקצבה.

המחיר הנ"ל כולל: נסיעה, כלכלה, מלון, סיוורים, דרכון, ויזות וכל המסים

פרטים אצל:
נוטיידו
חברה ימית את' שובינסקי

חיפה · דרך העצמאות 104 · טל 54293
תל אביב · רח' לילינבלום 41 · טל 67994
ירושלים · רחוב יפו 19 · טל 25888

או אצל כל סוכני הנסיעות

D. B. TURKISH MARITIME LINES

תשבץ העולם הזה 1272

לפתרי התשבץ: הואיל ורוב המשתתפים במדור מייצגים את אזורי המרכז והצפון, בבחינת אתגר הוא לי ליטול בו חלק כמשתתפת דרומית חלוצה מאזור חלוצי — היינו דימונה. כיוון שמסגרת המדור מחייבת — אצהיר נשמתי לא סימונה אלא עליזה, או כפי שמכנים אותי — אליס. בת י"ט אביבים ועובדת כאחות בבית-חולים בבאר-שבע.

מאוו: 1. את. 4. תורת החנור. 10. סדר. 11. נהר אפי' ריקני. 14. סוג ירק. 16. מעיל עליון. 17. שני עמודים. 19. סוקר. 20. נכסים. 22. אינו ראשי 5'. העיר על עיסתו. 25. גדול בתורה. 26. מתקן לנשיאת דלים. 27. הפכו 5'. בעל בליטות וסדר קים. 30. שח. 32. מילת שיוור. 33. אי חורי הגוף. 34. דבר סתר. 36. אביון. 37. כל ציד ימי. 38. מלחין נודע. 41. העלאת נשמות ע"י כישוף. 42. אויב. 44. יסור. 46. ניצוץ. 48. מילת איסור. 50. קריאת התפעלות. 51. ירח עברי. 53. משועבר. 55. מכשיר כביעה. 57. מידה. 58. כלי חרס. 59. הסתכן. 60. פקיד.

מאונד: 1. ארון נכור. 2. מכשיר מידה. 3. מורו באכזריות לעבודה. 5. נוזל חינוך. 6. מחלת עור. 7. ערימה. 8. מביני נח. 9. תנופה. 12. כעבורי. 15. מתי סר. 16. חוקר קוטב נודע. 18. עור חיה מסולא קש. 21. אחו. 22. מחלי. 24. ארי

נונה. 26. כהמה רקה. 28. פרו בסר. 29. כלי נגינה. 31. לקיטת תמרים. 32. דרגב. 33. נכרי. 37. סקום חבור. 38. פסגרת. 39. אה הפנינה. 41. מילת ברירה. 43. מס פיק. 45. בעל כנתת הפסים. 46. קבוץ בן רום. 47. רק. 49. מעצמות הנלגולת. 52. רכבו. 54. ישן. 56. חלק הכנר. 58. מילת הלללה.